

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз П 2/2020
22.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Биљане Синановић, Веска Крстајића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у привредно-казненом поступку против окривљених Јавног предузећа за изградњу „Горњи Милановац“ из Горњег Милановца, као правног лица и АА, као одговорног лица, због привредног преступа из члана 58. став 1. тачка 16. и став 2. Закона о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 362/20 од 01.06.2020. године, поднетом против правноснажних пресуда Привредног суда у Чачку Пк бр 253/2017 од 22.01.2019. године и Прекршајног апелационог суда у Београду Пкж 109/19 од 19.02.2020. године као и правноснажног решења Привредног суда у Чачку Пк 253/2017 од 08.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 362/20 од 01.06.2020. године, поднет против правноснажних пресуда Привредног суда у Чачку Пк бр 253/2017 од 22.01.2019. године и Прекршајног апелационог суда у Београду Пкж 109/19 од 19.02.2020. године као и правноснажног решења Привредног суда у Чачку Пк 253/2017 од 08.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Чачку Пк бр 253/2017 од 22.01.2019. године окривљени Јавно предузеће за изградњу „Горњи Милановац“ из Горњег Милановца, као правно лице и АА, као одговорно лице, на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 56. Закона о привредним преступима ослобођени су од од оптужбе да су поступили противно одредби члана 29. став 1. Закона о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда чиме би извршили привредни преступ из члана 58. став 1. тачка 16. и став 2. Закона о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда, и одређено је да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Привредног суда у Чачку Пк 253/2017 од 08.02.2019. године исправљена је пресуда Привредног суда у Чачку Пк бр 253/2017 од 22.01.2019. године тако што је у изреци пресуде, на другој страни, испод наслова „ОСЛОБАЂАЈУ СЕ ОД ОПТУЖБЕ“, после речи „да су поступили противно одредби“ уместо погрешно

означеног члана 29. став 1. Закона о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда правилно наведено „да су поступили противно одредби члана 29. став 2. Закона о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда“, док је у осталом делу изрека пресуде остала неизмењена.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду Пкж 109/19 од 19.02.2020. године одбијена је као неоснована жалба Основног јавног тужиоца у Чачку КП 247/19 од 31.01.2019. године и потврђена пресуда Привредног суда у Чачку Пк бр 253/2017 од 22.01.2019. године.

Против напред наведених правноснажних пресуда и правноснажног решења Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости под бројем КТЗ 362/20 од 01.06.2020. године, због повреде закона из члана 240. став 3. и 431. став 1. ЗКП и битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП у вези члана 56. Закона о привредним преступима, са предлогом да Врховни касациони суд на основу члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП утврди да је побијаним одлукама повређен закон у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцу окривљених Јавног предузећа за изградњу „Горњи Милановац“ из Горњег Милановца, као правног лица и АА, као одговорног лица, адвокату Јову Поповићу, у смислу члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, налазећи да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудима и правноснажним решењем против којих захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је неоснован, а из следећих разлога:

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости, Републички јавни тужилац у поднетом захтеву означава повреде закона из члана 240. став 3. и члана 431. став 1. ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП у вези члана 56. Закона о привредним преступима, које образлаже тако што наводи да су изреке побијаних одлука нижестепених судова неразумљиве, а да њихова образложења садрже потпуно нејасне и у знатној мери противречне разлоге о одлучним чињеницама.

У захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца се наводи да је у изреци првостепене пресуде наведено да су окривљено правно лице и окривљени као одговорно лице, критичном приликом поступили противно члану 29. став 1. Закона о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда, док се чињенични опис привредног преступа односи на став 2. истог члана, као и да су окривљени оглашени одговорним за привредни преступ из члана 58. став 1. Закона о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда, који подразумева поступање супротно члану 29. став 2. тог закона, због чега је изрека наведене пресуде неразумљива. Надаље, у захтеву се наводи да је у образложењу првостепене пресуде цитиран члан 29. став 2. Закона о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда уз погрешне наводе да је оптужним актом

окривљенима стављено на терет да су поступали супротно члану 29. став 1. тог закона, због чега су разлози првостепене пресуде потпуно нејасни.

Поред изнетог у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца се указује и да је изрека решења о исправци првостепене пресуде неразумљива, јер је решење у смислу члана 431. ЗКП донето применом члана 240. став 3. ЗКП, који се не може применити на фазу кривичног поступка након окончаног главног претреса, на коме је донета и објављена пресуда. У захтеву се наводи и да образложење тог решења не садржи разлоге о тој одлучној чињеници, а разлози који су дати су нејасни и у знатној мери противречни, јер образложење решења садржи наводе да је „увидом у записник о главном претресу и писани отправак пресуде“ утврђено да је у изреци пресуде очигледном омашком дошло до погрешног означавања члана 29. Закона о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда.

Поднетим захтевом Републичког јавног тужиоца се наводи да је и другостепени суд учинио исте повреде закона, јер није отклонио повреде закона учињене у првостепеној пресуди и решењу о исправци исте.

Супротно истакнутим наводима, Врховни касациони суд налази да наведене правноснажне одлуке нису донете уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) у вези са повредама закона из члана 240. став 3. члана 431. став 1. ЗКП.

Одредбом члана 56. Закона о привредним преступима („Службени лист СФРЈ“, бр. 4/77 ... 3/90, „Службени лист СРЈ“, бр. 27/92 ... 64/01 и „Службени гласник РС“, број 101/05) прописано је да ако одредбама овог закона није другачије одређено, у поступку за привредне преступе сходно ће се примењивати одредбе Закона о кривичном поступку, између осталог, и о захтеву за заштиту законитости (члан 419. до 424).

Захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује се на повреде закона које су прописане сада важећим Закоником о кривичном поступку, а које су такође биле прописане Закоником о кривичном поступку („Сл. лист СРЈ“ бр. 70/01, 62/02 и „Сл. Гласник РС“ бр. 58/04 ... 20/09 и др. закон, 72/09-у даљем тексту раније важећи ЗКП) на чију примену одредба члана 56. Закона о привредним преступима упућује, а које су имале другачију нумерацију.

Одредбом члана 239. став 5. сада важећег ЗКП прописано је да се у записник о главном претресу уноси потпуна изрека пресуде (члан 428. став 3. до 5.), уз назначење да ли је пресуда јавно објављена. Изрека пресуде садржана у записнику о главном претресу представља изворник. Раније важећи ЗКП, на чију примену упућује члан 56. Закона о привредним преступима садржи истоветну одредбу у члану 315. став 1.

Из списка предмета произилази да је на записнику о главном претресу који је одржан пред Привредним судом у Чачку у предмету Пк 253/17 дана 22.01.2019. године, након одржаног главног претреса, донета пресуда која у изреци садржи наводе да су окривљени правно лице Јавно предузеће „Горњи Милановац“ и одговорно лице АА ослобођени од оптужбе „да су поступили противно члану 29. став 1. Закона о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда...“ чиме би извршили привредни преступ из

члана 58. став 1. тачка 16. и став 2. Закона о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда. Исте наводе садржи и писани отправак те пресуде.

По налажењу Врховног касационог суда, у конкретном случају, навођењем члана 29. став 1. Закона о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда учињена је техничка грешка у самом изворнику пресуде, који представља део записника о главном претресу, која се може исправити применом одредаба закона које се односе на исправку записника о главном претресу на коме је донета пресуда.

Чланом 431. став 1. сада важећег ЗКП прописано је да грешке у именима и бројевима, као и друге очигледне грешке у писању и рачунању, недостатке у облику и несагласности овереног преписа пресуде са изворником пресуде исправиће посебним решењем председник већа, на захтев странака или по службеној дужности. Раније важећи ЗКП, на чију примену упућује члан 56. Закона о привредним преступима садржи истоветну одредбу у члану 362. став 1.

По налажењу Врховног касационог суда записник о главном претресу не може се исправити применом одредбе члана 431. став 1. ЗКП којом се регулишу исправке грешака у пресуди у погледу недостатака у облику и несагласности овереног преписа пресуде са изворником пресуде, али је став Републичког јавног тужиоца изнет у захтеву за заштиту законитости, да се записник са главног претреса-изворник не може уопште мењати, по налажењу овога суда неоснован.

Чланом 234. став 2. сада важећег ЗКП прописано је да се сва преиначења, исправке и додаци уносе на крају записника и морају бити оверене од стране лица која потписују записник. Раније важећи ЗКП, на чију примену упућује члан 56. Закона о привредним преступима садржи истоветну одредбу у члану 176. став 2.

Чланом 240. став 3. сада важећег ЗКП прописано је да исправке погрешно уписаних имена, бројева и других очигледних погрешака у писању може наредити председник већа по предлогу странака или лица које је дало изјаву или по службеној дужности. Друге исправке, допуне записника може наредити само веће. Раније важећи ЗКП, на чију примену упућује члан 56. Закона о привредним преступима садржи истоветну одредбу у члану 313. став 3.

Из списка предмета произилази да је бранилац окривљених Јавно предузеће за изградњу „Горњи Милановац“ из Горњег Милановца као правног лица и АА, одговорног лица у правном лицу, адвокат Јово Поповић, дана 07.02.2019. године, Привредном суду у Чачку ставио предлог за исправку пресуде.

Из списка предмета произилази да је председник већа - судија Привредног суда у Чачку поступајући по наведеном предлогу, дана 08.02.2019. године донео је „исправку записника“ на основу члана 234. и члана 240. став 3. ЗКП у вези са чланом 56. Закона о привредним преступима и исправио изворник пресуде садржан у записнику о главном претресу, тако што је правилно означено „да су окривљени поступили противно одредби члана 29. став 2. Закона о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда“. Истог дана у том привредно-казненом поступку донето је и решење о исправци овереног преписа пресуде у складу са исправљеним изворником пресуде, против ког решења је Републички јавни тужилац такође поднео захтев за заштиту законитости.

Поступајући на наведени начин, суд је правилно применио одредбе члана 234. став 2. и члана 240. став 3. ЗКП које одредбе се односе на записник о главном претресу и регулишу утврђивање веродостојности записника о главном претресу, а које предвиђа и раније важећи ЗКП, на чију примену упућује члан 56. Закона о привредним преступима, у члановима 176. став 2. и 313. став 3, па по налажењу Врховног касационог суда „исправка записника“ од 08.02.2019. године у делу који има карактер изворника пресуде донета од стране председника већа Привредног суда у Чачку у овом привредно казненом поступку, по предлогу браниоца окривљених, представља исправку записника о главном претресу у погледу погрешно уписаног броја, која је у потпуности извршена у складу са законом.

С тим у вези и решење о исправци овереног преписа пресуде, донето на основу члана 431. став 1. ЗКП, након исправке изворника те пресуде, такође је донето у складу са законом.

Из наведених разлога по налажењу Врховног касационог суда побијаним одлукама нису учињене повреде закона из члана 240. став 3. и члана 431. став 1. ЗКП, као ни битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП у вези члана 56. Закона о привредним преступима на које се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује, па је поднети захтев од стране овог суда оцењен као неоснован.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар – саветник
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић